

teret. I saa Fald er dette naturligvis en Feil, som i Reglen maatte have til Følge, at Andrageren ventede mindst et Aar; og i Almindelighed er det jo heller ikke slige Andragere videre magtpaaliggende, om Indfødsretten meddeles dem et Aar før eller senere. Men, idet Udvalget indrømmer dette, tror det dog at maatte anbefale, at der gjøres en Undtagelse med den her omhandlede Person. Som indstillet til „fast Postbud“, en Stilling, han uden Indfødsret ei kan opnaa, er det ham nemlig en Belfærdsjag, at den ansøgte Ret, om mulig, meddeles ham, inden der næste Gang kan forelægges Rigsdagen et lignende Lovforslag; og, for saavidt Noget maatte finde, at han dog endnu i det Hele staar i et løst Forhold til Danmark, — en Betragtning, som Udvalget ikke deler —, da er der jo, som nævnt, Sandsynlighed for, at dette Forhold forvandles til fast, naar han har

opnaaet Indfødsret. Derimod vil den Rigsvei, hvorpaa han er kommen ind, og hvor han synes tilfredsstillende at udfylde sin Plads, uden Tvivl være afbrudt, dersom han ikke skulde faae Indfødsret i en nær Fremtid.

I Genhold til Ovenstaaende indstiller hele Udvalget, at Lovforslaget vedtages med følgende

Ændringsforslag:

Som nyt Nr. 21 indstyhdes:

21) Nils Pettersen Sylander, Reservepostbud i Kjøbenhavn, født i Kongeriget Sverrig.

(De følgende Nummere rettes efter Afstemningen).

Bajer,
Formand og Ordfører.

Buff.

Feldthusen.

Hviid.

Rofod.

Chr. Pedersen,
Sekretær.

(S. Andersen var fraværende ved Betænkningens Underskrivelse.)